

Bartolomei

Číslo 5

ROČNÍK II.

MÁJ 1994

PAX ET BONUM

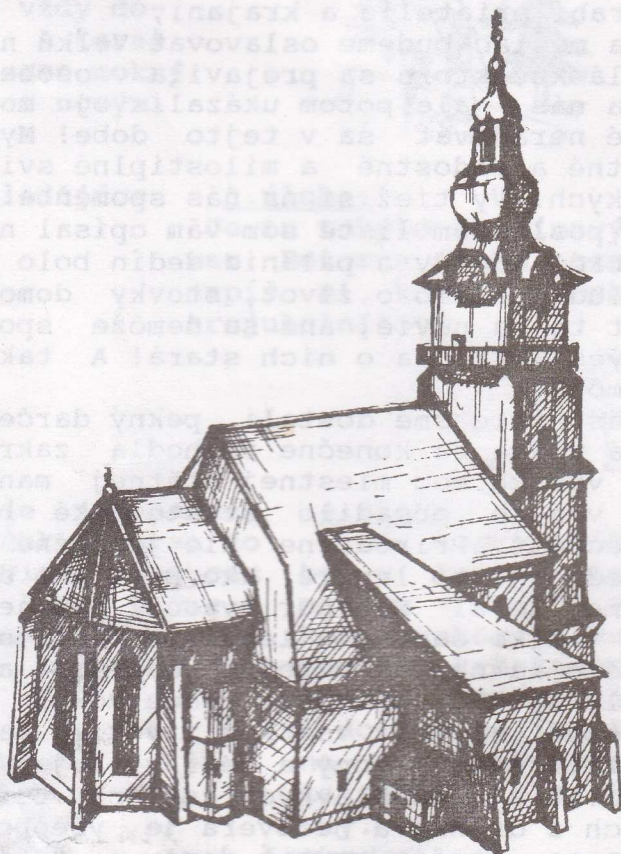
Iste veľakrát si človek kladie otázku o tom, čo je viera. Áno, nehovorme si, že nie. Týka sa to teba i mňa, a preto prijmi trochu mojich zábleskov mysle, ktoré ťa nechcú nasilu meniť, ale chcú slúžiť pre všeobecné dobro. Viera? Čo z nej vyplýva? Pokoj, dobre? A aká je skutočnosť? Trošku privedla otázok, nemyslíš?

Mnohí ľudia žijú v spojení s názvom "kresťan prišitom na tričku" a snažia sa aj žiť svojim svedomím a ukazujú sa v dobrom svetle a v odmeranosti pred druhými. Iní nie. Sú pokrytecky skrytí za maskou nedeľnej slávnosti, či zvyku a neberú svoj život vážne. Čo asi pre nich oboch znamená slovo VIERA?

Nie je to len nejaký zvyk, ale čosi nedobyte, čo sa nesie pod hlavíčkou "Tradíciu otcov zachovaj nám Pane"?

A zoberme si každú vojnu, Juhosláviu, Palestínu, Rusko. Nie je i tu jeden z konfliktov viera, či náboženstvo? Často zabúdame spolu s ľuďmi na to, že viera je dar. Dar od Boha Otca. A dostal ho aj môj brat, sestra, ktorý mi teraz nemusí byť príjemný. Čo robiť? Snažiť sa o pokoj? A práve my, čo si hovoríme "každodenní" veriaci, nevieme si podať pomocnú ruku, alebo oceniť snahu iného, ktorý má právo na svoju zmenu. A je to jedno, či som chlapec, dievča, miništrant, kostolník, kňaz, laik, organista, rehoľná sestra, biskup, katechéta, alebo ešte neviem kto. Každému z nás môže pomôcť pochopiť lásku pokoja a dobra Ježiš.

Istý muž mal dvoch synov-jedného staršieho sa druhého mladšieho. Žili spolu šťastne a v zhode. Mali

sa radi. V jeden deň mladší urobil rozhodnutie vo svojom živote. Vypýtal si od otca časť majetku, čo mu pripadala a šiel do sveta. Prišiel do veľkého mesta a tu svoje peniaze stratil - minul na jedlo, iné na pijatiku a zábavu. A už nemal nič, ani smičku chleba. Bol hladný a smädný, a preto si začal hľadať nejaké živobytie. Našiel prácu u istého človeka, ktorý mu dal svine pásť. No nik mu nedal ani z pomyja, čo dávajú sviniam. A preto si so slzami v očiach povedal toto: "Pôjdem za otcom a poviem mu - otec prepáč mi, všetko, čo si mi dal, som rozhýril a minul a tak som sa prehrešil proti Tebe a proti Otcovi v nebi. Naozaj mi odpusť". Zobral si uzlík s troškou surovín a celý doráňaný sa pobral domov. (Pokračovanie na str.7)

V našej farnosti aktívne pracuje klub Slovenského misijného hnutia, ktoré pomáha misionárom pracujúcim v cudzine. Jeden z nich, páter Jan Med, salezián, ktorý pracuje v Indii, poslal dobrodincom list, z ktorého vyberáme /list je písaný v origináli česky/:

DON BOSCO SCHOOL
IMPHAL * MANIPUR
5th March 1994

Drahí priatelia a krajaní,

za mesiac budeme oslavovať Veľkú noc, dni, ktoré nám pripomínajú Božiu lásku, ktorá sa prejavila v osobe nášho dobrého Spasiteľa. Obetoval sa za nás, ale potom ukázal svoju moc vo svojom zmŕtvychvstaní. Ako je možné neradovať sa v tejto dobe! Myslím na vás všetkých a prajem vám šťastné a radostné a milostiplné sviatky a iste sa budem modliť za vás všetkých. Vy tiež si na nás spomeňte.

V poslednom liste som vám opísal našu nepeknú situáciu a bolo to iste nedobré. Vraždy a pálenie dedín bolo na dennom poriadku. V roku 1993 cez 600 ľudí prišlo o život, stovky domov bolo zničených a koľko bolo iných strát to sa nevie, ani sa nemôže spočítať, pretože sa to týka "len chudobných". Kto sa o nich stará! A tak tisíce ľudí stratili všetko a žijú kde môžu.

Našťastie sme dostali pekný darček práve na Nový Rok: Centrálna Indická vláda sa konečne rozhodla zakročiť a zástupca strednej vlády prevzal všetku moc miestnej štátnej manipurskej vlády. Podľa jeho nariadenia vojsko obsadilo strategické body a teraz udržiava poriadok a bezpečnosť. Prirodzene nie je možné obmedziť hneď všetko násilie, ale rozhodne je to lepšie ako prv. Ako dlho to bude trvať nie je isté, ale dúfame, že si Manipur uvedomí, že je lepšie žiť rozumne. Modlíme sa za to. Všetko sa hýbe lepšie. Cesty sa zlepšujú, úrady fungujú lepšie, pretože sa nemôže verejne podplácať a tiež vydierania je menej.

Ale aj keď vojsko je všade vokol nás a práce sa už urobilo veľa, nie je možné zaistiť všetkým život a majetok. Strach cítiť všade. Tí, čo stratili svoje domy a dediny, boja sa vrátiť domov. Nikto sa neodváža cestovať aj na hlavných cestách bez doprovodu vojska. Jedna strana má strach z druhej a nedôvera je všeobecná. To teda znamená, že utečenci z dedín sa nemôžu vrátiť domov a tak zostávajú, kde je to možné. Je ich mnoho tisícov a nemajú nič. Závisia na druhých aj v tom, čo je najpotrebnejšie. A keď dostanú niečo na jedenie, nemajú nič pre deti na vzdelanie a to je zlá vyhládka do budúcnosti. Vláda robí niečo, a potom zvlášť naša Cirkev sa snaží uľahčiť ich utrpenie. Snažíme sa tiež umiestniť mnoho detí do škôl, alebo do internátov, kde sa im dá klúd, lepšie prostredie, vzdelanie a možnosť na budúcnosť. To samozrejme stojí veľa peňazí a práce. Predtým nám prichádzali balíčky z vlasti, ale to je teraz drahé. Našťastie niektorí z našej republiky našli spôsob posilať peniaze zamenené na doláre prostredníctvom banky v ČR alebo SR a to nám veľmi pomáha. Viem, že keby naši dobrí ľudia videli biedu, tak by zabudli na svoje pohodlie. Ak môžete, pomáhajte, ale isto sa za nás i za celý Manipur, ktorý teraz prechádza ťažkou dobou, modlite. A čo by som vám prial k Veľkej noci? Iste veľa Božieho požehnania a Jeho lásku. On je jediný, čo bol mŕtvy a vstal svojou vlastnou silou a žil, žije a bude žiť a jeho sila a moc udržiava opravdivé kresťanstvo, ktoré sa pomaly prediera do duše sveta. Nerobí to mocou, násilím alebo podvodom, ale láskou a svojou milosťou. Kiež by všetci našli cestu k nemu. Nájdú ho, keď po ňom túžia. Konečne budú veriť v Neho, budú ho milovať a budú cítiť jeho dobrotu a pokoj, ktorý len On nám môže dať. To vám všetkým prajem a vy tiež sa modlite, aby sme všetci našli cestu k Bohu, pretože len v ňom nájdeme spásu pre svet, ktorý musí nájsť svoju dušu.

Zostávam váš v Kristovi Jan Med SDB

1.mája - Sviatok sv.Jozefa robotníka

Pápež Pius XII. rozšíril patronát sv.Jozefa na všetkých pracujúcich a zasvätil mu (r.1955) prvý máj, ktorý sa v mnohých krajinách slávi ako sviatok robotníkov. Pokoncilová liturgická obnova zaradila tento deň do všeobecného kalendára ako liturgická spomienka sv.Jozefa - robotníka.

Cirkev chce takto nielen prejaviť úctu celoživotnému povolaniu sv. Jozefa, ale chce vyzdvihnúť aj hodnotu práce a jej význam v prirodzenom i nadprirodzenom poriadku. V koncilovej konštitúcii GAUDIUM ET SPES sa okrem iného hovorí: "Človek stvorený na Boží obraz dostal príkaz podrobiť si zem so všetkým, čo v sebe zahrňuje, spravovať svet v spravodlivosti a svätosti a zamerať seba samého na Boha, uznávajúc ho za Stvoriteľa všetkých vecí, aby bolo všetko podriadené človeku, a tak sa ... (Tajnička-28 písmen)

To platí aj o bežných každodenných prácach. A mužovia a ženy, čo vyvíjajú svoju činnosť, aby zarobili na živobytie sebe a svojej rodine tak, že tým preukazujú primeranú prácu aj spoločnosti, môžu právom hľadiť na svoju prácu, ako na pokračovanie v diele Stvoriteľa, užitočnú pomoc svojim bratom a ako na svoj osobný príspevok k uskutočneniu Božieho plánu v dejinách. (GS 34)"

D	V	O	E	S		O	N	Í	V	U
R	A	L	V	U	S	I	L	O	N	N
A	K	Ä	A	T	E	B	O	U	M	E
H	T	L	R	Ž	C	O	A	D	K	Š
Ý	A	O	Ž	Ž	E	O	I	T	Ž	Á
Á	M	I	V	E	E	V	R	Í	S	M
B	E	J	N	T	Á	P	R	O	O	E
E	K	Ľ	U	D	S	K	Á	P	R	Á
L	P	V	Ľ	D	O	N	A	P	M	P
H	E	Á	Š	S	Á	N	E	A	Y	D
E	R	I	T	A	E	Š	I	Ž	J	O
K	Y	I	N	E	L	I	C	N	O	K
E	N	H	E	A	R	B	R	A	T	B
C	E	N	A	C	H	D	I	A	K	O
F	E	Z	O	J		E	H	N	I	K

11: Náboženstvo

10: usilovný, požehnanie

9: Kráľ Dávid, prorocstvo

8: robotník

7: Aleluja, učenici

6: Mojžiš, koncil, diakon, Daniel

5: Mária, hriech, pápež, strom, cesta, Judáš, svätý, Jozef, Jahve, páter, kosti, matka, Tomáš, pocta, Lukáš, drahý

4: kľud, kríž, Pane, Amen, omša, Alba, víno, Ábel, brat, veža, cena, hody

Odpovede pošlite do 10 dní do redakcie. Odpovede, na ktorých nebude nalepený kupón, do losovania nezaradíme!!!

KUPÓN

č.5/94

M.Puvák

Vraj bežné náboženské vedomosti, ale vedeli by ste to?

Skúste si vyskúšať úroveň svojich náboženských vedomostí. Správne odpovede sú na strane 8:

1. Ako sa volal syn Abraháma?
2. Ako sa volá ozdobná schránka na vyloženie Sviatosti Oltárnej k verejnej poklone?
3. Ktorý bol prvý zázrak Pána Ježiša?
4. Kedy bol Druhý vatikánsky Koncil?
5. Povera je hriechom proti ktorému prikázaniu?
6. Ktoré sviatosti môžeme prijať v živote len raz?

P.M.

(Pokračovanie na str.10)

Veľká Lehôtka

(pokračovanie z čísla 4)

Prišla jar 1991 a my sme stále nemohli začať s prístavbou kostola. Vybavovanie záležitostí okolo stavebného povolenia trvalo viac, ako sme predpokladali. Komplikovala to hlavne prekládka potoka, kde došlo k zmene plánu. Dobromyseľné dennodenné otázky občanov, kedy už začneme, nás pobádali vybaviť všetko čo najrýchlejšie.

Konečne prišiel očakávaný deň - 20.júl 1991, keď sme mohli začať kopat základy. O dva dni neskôr sme tieto začali betónovať a 3.8. boli základy ukončené. Hneď nasledovalo robenie kamenného sokla a "ťahanie múrov". V mesiaci septembri sme zašalovali a zabetónovali chór. S radosťou sme prijali ponuku miestneho hasičského zboru, ktorý sa ponúkol, že pomôže pri najťažších prácach. Svoj sľub aj dodržal. Tiež organizácia turistov pomohla svojou brigádou pri úprave potoka. Ostatní občania sa veľmi húževnate zapájali do výstavby. Treba spomenúť veľkú obetavosť, keď po odpracovaní nočnej smeny sa ponáhľali rovno na stavbu kostola. V mesiaci októberi sme zabetónovaním "venca" práce pre rok 1991 ukončili.

3.apríla 1992 sme začali robiť krov a zakrývanie. Starú kaplnku sme pre finančnú tieseň neplánovali prekryť, ale keď sme našli v kaplnke obálku neznámeho darcu s 20 000 Sk a venovaním "Na prekrytie starej kaplnky", sme aj toto previedli. Ukázalo sa to veľmi potrebné, lebo bolo treba vymeniť niektoré poškodené trámy. V mesiaci august sme začali s vonkajšou omietkou a všade, kde sa omietať dalo. Práce pre rok 1992 sme ukončili 7.11.1992 pokrývaním veže. Stihli sme ešte rozobrať lešenie a už začalo mrznúť a napadol sneh.

24.marca 1993 sme sa zúčastnili poslednej sv.omše slúženej v starej kaplnke. 27.marca 1993 sme začali s búraním steny, ktorá spájala kaplnku s prístavbou. Bola to jedna z najťažších prác celej stavby. Toto sa všetko vydarilo a dokončovanie išlo plným tempom. Nasledovala dlažba chóru a kostola, maľovanie a dokončenie celého interiéru. Všetky tieto práce previedli naši občania. Jeden z nich zachytil priebeh všetkých prác kamerou. Za túto živú kroniku mu patrí tiež úprimná vďaka. Roboty bolo ešte stále dosť, ale mali sme stanovený dátum vysviacky kostola, na deň Sv.Cyrila a Metoda, 4.júla, a my sme chceli tento dátum dodržať. 26.júna sme začali ešte s úpravou priestranstva pred kostolom. Aj toto sme zvládli a 4.júla 1993 bol náš kostol slávnostne vysvätený našim biskupom Mons.Rudolfom Balážom.

Treba nám ešte stále niečo zlepšovať a doplňovať. Po vysviacke kostola sme zakúpili nový organ v cene 135.000 Sk, a dva reproduktory v cene 50 tisíc Sk.Najbližšie chceme ešte zakúpiť nové lavice na chór. Finančné prostriedky na všetko máme z vlastných zdrojov. Občania ešte stále prispievajú mesačne podľa svojich možností.

Za toto všetko patrí veľká vďaka predovšetkým Pánu Bohu a potom všetkým darcom a dobrodincom, ktorí sa akokoľvek podieľali na budovaní tohto Božieho chrámu.

Predsavzatie, ktoré sme si dali v deň vysviacky chrámu "budovať Boží chrám v sebe", sa snažíme plniť. Svedčí o tom veľká účasť občanov na nedeľných svätých omšiach - ako aj cez týždeň.

Ešte raz - PÁN BOH ZAPLAŤ!

V našej farnosti od minuloročného leta pôsobí hudobná skupina LUMEN. Rozhodli sme sa v tomto čísle predstaviť ich farníkom.

1. Kedy vznikla hudobná skupina LUMEN a akú činnosť vyvíja?

Neexistuje dátum nášho vzniku. Ale bolo to približne v júli roku 1993. Predtým sme už skúšavali, ale to ešte nebol LUMEN. Približne do tejto zostavy sme sa dopracovali začiatkom augusta 1993, keď sme pripravovali svoje vystúpenie na Mariánsku púť. Po tejto púti sa k nám pridala gitara. Hráme rockovú hudbu v náboženskom duchu.

2. Predstavte nám bližšie členov tejto skupiny!

Na klávesy hrá Peter Špaldoň, ktorý občas hráva aj na organe vo farskom kostole. Stará sa o (pyro)technický aparát. Ďalší melodický nástroj drží v ruke Radovan Vrška (gitara), ktorý sa stará aj o texty piesní. Spolu s Petrom skladajú hudbu. Rytmiku kapely tvoria Dušan Krakovik (bassgitara) a Roman Effenberger (bicie).

3. Akými úspechmi sa môže pochváliť skupina LUMEN?

Ak môžeme za úspech považovať koncerty v rôznych kostoloch diecézy a mestské diskotéky, tak to je odpoveď na vašu otázku.

4. Čo pripravujete do budúcnosti?

Chceme už konečne hrať aj "doma", nakoľko hrávame väčšinou "mimo". Pripravujeme vlastný koncertný program s vlastnou tvorbou, ktorú by sme chceli prezentovať prvýkrát na verejnosti na Mariánskej púti v auguste. "Chceli by sme so svojim programom navštíviť aj Sv. otca" (poznámka R. Effenbergera). Bolo by dobré, keby sa nám podarilo urobiť zopár akcií charitatívneho charakteru, napr. návštevy penziónov a iných humanitných akcií. Patrilo by sa nadviazať na tradíciu z minulého roka a pokračovať v diskotékach pre mládež. Takto by sme chceli priviesť čo najviac mladých ľudí k viere.

5. A čo finančná situácia?

Nakoľko sme ešte študenti, s financiami to máme ťažko. Museli sme sa dlhú dobu skladať len na základný aparát, ktorého kvalita nie je najlepšia. A navyše každý z nás si musel kúpiť nástroj. Chceme preto poďakovať v prvom rade najmä našim dvom kňazom z fary, ktorí nás rôznym spôsobom podporili: napr. poskytnúť nám priestor pre hudobný nácvik. Naša vďaka patrí Vasilovi Benkovi, ktorý stál pri zrode našej skupiny. Ako skúsenejší hudobník nás svojimi radami usmerňoval. Ďalej ďakujeme svojim rodičom, ktorí finančne podporili naše zámery. Vďaka patrí i p. Petrášovi, ktorý nám mohol hocikedy bezplatne všemožne pomôcť. Ako sme uviedli, o financie je núdza a preto by sme prijali pomoc sponzorov i individuálnu výpomoc. Sponzorom ponúkame reklamu na našich vystúpeniach.

P.S.: Mnoho veriacich farností nás považujú za nejakých "hašišákov" len preto, že používame nástroje, na ktoré nie sú zvyknutí. Ako sme uviedli, hráme rockovú hudbu, čo si myslíme, že je hudba mladých a takto sa im chceme prihovoriť.

Pripravili M. Puvák a B. Svítok

Pozn.: Na str.7 je text jednej z piesní skupiny LUMEN.

Nabudúce: Rozhovor s P. A. Orlickým

Oznamujeme čitateľom, že v časopise "Bartolomej" je možnosť publikovania rôznej inzercie - od zoznámenia po reklamy podnikov.

-red-

"Matka Ťa miluje!"

Sv. Františka volali k zomierajúcemu, ktorý nechcel o zmierení sa s Bohom ani počuť. Sv. František ho napomínal, prosil, hrozil, ale všetko márne. Smrť sa blížila, ľudská sila na jeho záchranu zlyhala. Starec vedel, že to ide s ním ku koncu, ale potechu zomierajúcich nechcel prijať. Keď sv. František videl, že všetká námaha zlyhá, vytrhol z breviára obrázok P. Márie, ukázal ho nevercovi a povedal: "Mária Ťa miluje!" Hriešnik ako čo by sa zo spánku prebudil, pozrel na obrázok a povedal:

"Ako? Vtedy ma nepozná!"

"Miluje Ťa", odpovedal sv. František.

"Vtedy nevie o tom, že som svoju vieru zavrhol a náboženstvo zamietol,"

"Vie to!"

"Nevie, že som sa posmieval jej Synovi a Jeho krv nohami pošpiapal."

"Vie to!"

"Vie to, že na týchto rukách je prilepená nevinná krv?"

"Vie to!"

"Hovoríš pravdu?"

"Áno! Čo Boh raz povedal, hovorí to i dnes tebe: "Synu, hľa, tvoja Matka!"

"Matka, ktorá mňa miluje?" opakoval hriešnik. Slzy mu vyšli a kotúlali sa mu po tvári. "Ach, matka" - opakoval...

Boli to slzy ľútosti a žiaľu nad svojími hriechmi. Skrušene sa vyspovedal a o pár dní zomrel.

Mária miluje každého - aj hriešnikov. Jej najväčšia túžba je, aby sa obrátili a boli spasení.

S y n u !

- Keď sa chceš vzburíť proti celému svetu, - netreba!

Stačí sa vzburíť proti mame.

Mamino srdce je také veľké, že sa doň zmestí aj tvoja krutá vzburá.

- Keď znenávidíš celý svet, - netreba!

Stačí ti znenávidieť mamu.

Mamino srdce je také veľké, že znesie tvoju nenávisť, pritúli si ju nežne ako list, lebo je to nenávisť jej - syna.

- Keď urobíš niečo zlé a neprístojné,

že to všetko kvôli - mame, lebo mamino srdce je ako veta, do ktorej vmestíš všetku špinu sveta, iba keď ty, syn môj, ostaneš čistý!

- A keby si chcel plakať nad všetkým čo si vykonal -

a vzdor zahatí tvoje slzy, - netreba!

Mamino srdce je také veľké že sa doň zmestia všetky špiny rebela.

- A slzy namiesto tebe, potečú z jej očí, čo hľadeli na teba od mala a vydláždia ti cestu ku šťastiu.

- A preto sa neboj ublížiť mame,

lebo iba jej môžeš ubližovať bezo zvyšku.

Má totiž veľké srdce,

že znesie každú tvoju urážku.

- - - -

Je máj - najkrajší mesiac v roku a v ňom i - Deň matiek...

Sviatok matiek - HOVOR SRDC ... nemusí byť okázalý, nemusí byť pre druhých ani počuteľný, my ho vždy počujeme a s vrúcnou vďakou kvitujeme. Sviatok matiek má pre nás len vtedy význam, keď bude i sviatkom otcov i sviatkom detí - slovom celej našej rodiny!

A.K

Dve srdcia

Srdce matky - srdce syna
ó, tie sú si podobné!
Obe plameň lásky spína,
v oboch skvosty ozdobné.

Srdce Krista - to je žriedlo,
z neho srdce Márie
vždycky toľko krásy tieklo
krásy čistej ľalíe.

Nájdeš srdce matky Krista,
nájdeš Krista samého -
z neho cesta celkom istá
k srdcu Krista drahého!

I.Bolfová, žiačka 4.ročníka

PAX ET BONUM
(dokončenie úvodníka)

Zbadal ho otec a keď mu syn všetko vyrozprával, otec ho objal a dal mu odev, prsteň a pripravil hostinu. No staršiemu, ktorý stále stál dennodenne s otcom a prijímal jeho slová a myšlienky, odev a jeho pokrm, to nebolo po vôli. Urazil sa a začal medzi priateľmi osočovať a potierať mladšieho. A ten sa bránil. Iste by to zle dopadlo, keby otec nebol si zavolať spolu obidvoch a povedal im: "Ja vás mám oboch rád a milujem vašu horlivosť za moje veci. A ty starší - ty si stále so mnou a máš stále všetko a tento mladší bol stratený a našiel sám seba."

Nie bratku, sestrička, nie sú to len slová rozprávky či podobenstva. Je to môj či tvoj život vo viere, v Cirkvi. Každý sa iste cíti v úlohách obidvoch chlapcov, lebo i my veľakrát súdime iných, no veľakrát sme súdení inými. Ale je tu ešte Otec. Ten na nebesiach a On vie pravdu.

Text piesne skupiny "Lumen"

Láska na kríži

Keď kráčal nocou do tmy
keď ľudia ho zapreli
na plecía vzal svoj kríž
a nekričal, nevravel nič.

Aj ľudia dnešných čias
nové kríže chystajú.
Zo srachu pred sebou
zas - nevinných ukrižujú.

Tak vstávaj, nemusíš sa báť
v diaľke už vidím Svetlo v tmách.

Refrén:

Láska na kríži
sa za nás dáva na oltár.
Láska na kríži
aj dnes ti silu dá.
Láska na kríži
kto verí nezostane sám.
Láska na kríži
už viem akú má tvár.

Na bolesť nenávisť
nie je ten správny liek
veď srdce bez lásky
je smutné a opustené.

Zlo nikdy nezvítazí
veď nad láskou prehráva
kto nesie s láskou kríž
ten silu má a nie je sám

Tak vstávaj, nemusíš sa báť
v diaľke už vidím Svetlo v tmách.

Ref: Láska na kríži...

P.Špaldoň, R.Vrška

Možno sa ti to zdá veľmi despotické, alebo až prehnane mravokážúce, čo ti nemá čo povedať. A preto prosím ťa, neodsúď ma za to. Veď ja ti nechcem nič vtlačiť do hlavy. Je to len pár slov zachytených v daždi rosy pozorovania okolia, ktorá padá a padá a stále ju potrebujeme k našej Láske.

Kamil Kulich

Turínske plátno (dokončenie z č.4/1994)

Ježiš musel pocítiť ukrutnú bolesť, keď sa klin dotkol živého nervu. Celé jeho telo sa striaslo, akoby prešiel po ňom elektrický prúd vysokého napätia. I ten najmenší pohyb zapríčiňoval Pánu Ježišovi neopísateľné bolesti. Vojaci postavili Ježiša na nohy, vyzdvihli priečne rameno kríža, na ktorom mal pribité ruky, a začali ho dvíhať po zvislej časti kríža až na samý vrch, kde rameno upevnili. Chrbát Ježiša Krista, hrozne doráňaný bičovaním a ťarchou priečneho ramena, sa šúchal po dreve kríža. Potom pribili jedným klincom obe nohy, ľavú nohu na pravú a vskutku, na plátne vidieť na pravej nohe menšiu ranu ako na ľavej. Aj v hrobe si nohy zachovali smrteľnú strnulosť. Rozličný smer potôčkov krvi na plátne jasne dokazujú, že Pán Ježiš, visiac na kríži, snažil sa občas zmeniť polohu. Keď sa trochu podvihol, aby sa nezadusil, opierajúc sa pritom celou váhou o klin na nohách, krv tečúca z rán zmenila smer a padala na zem. Vtedy jeho pľúca mohli nabráť trochu viac vzduchu a on sa modlil "OTČE, ODPUSŤ IM, LEBO NEVEDIA ČO ROBIA". Ježiš Kristus trpel na kríži také hrozné krčce, že sa to nedá ani predstaviť. Bolestné umučenie a ešte bolestnejšia smrť! V krčovitých bolestiach Ježiš veľmi ťažko dýcha. Hrudný kôš sa hýbe s veľkou námahou. Vzduch sa nedostáva do pľúc a Ježiš sa dusí. Nevládze sa už len máličko zdvihnúť, aby nabral vzduch. Celý svoj dych dáva do posledných slov: "BOŽE MÔJ, BOŽE MÔJ, PREČO SI MA OPUSTIL". Je koniec! Vydýchol!

Na plátne celkom jasne vidno na pravej strane Kristovho hrudníka stopy po veľkej a hlbokkej rane. Vojakova kopija prebodla srdce, z ktorého vyšla krv. S krvou vyšlo aj biele sérum, ktoré sa hodne nahromadilo v srdcovom svale počas smrteľnej agónie. Pán Ježiš netrpel pre túto ranu, veď už bol mŕtvy. Keď prenášali Kristovo telo do hrobu, krv, ktorá ešte ostala v srdcovom svale, sa vyliala na plachtu, v ktorej bol zavinutý. Jasne to vidieť na Turínskom plátne. Tým, že zostal tak dlho v hrobe, Ježiš Kristus chcel dokázať, že bol mŕtvy. Lekárska veda dokázala, že v mŕtvom človeku niektoré bunky tela pokračujú ešte určitý čas vo svojej činnosti. No po 40 hodinách prestáva každý znak života. Ježiš Kristus bol naozaj mŕtvy, no nebol vydaný napospas rozkladu. Obraz tváre vykreslený krvou na plátne patrí tomu, ktorý zomrel, aby vošiel do života. Nad touto tvárou na kríži visela tabuľka, ktorá oznamovala, že ten, čo umiera, JE KRÁĽ.

Podľa knihy *Dejiny spásy* - krátené
M.Bulla

Vraj bežné náboženské vedomosti, ale vedeli by ste to?

(Odpovede na otázky zo str.3)

1. Syn Abraháma sa volal Izák.
2. Ozdobná schránka na vyloženie Sviatosti Oltárnej k verejnej poklone sa nazýva *monštrancia*.
3. Prvý zázrak Pána Ježiša bolo *premenenie vody na víno*.
4. Druhý vatikánsky koncil bol v rokoch 1962 - 1965.
5. Povera je prehrešenie sa proti *prvému Božiemu prikázaniu*.
6. V živote môžeme prijať len raz krst, birmovanie a posvätenie kňazstva.

P.M.

Spoved' na ruby

-Otče, rozprávajte nám dačo zo svojej skúsenosti! - prosili sme starého ľudového misionára.

-Dobre, dobre! Ale čo vám povedať? Dačo veselého, alebo vážneho?

-Najlepšie bude, keď spojíte jedno i druhé. -Nuž, to nie je taká ľahká vec...Aha, už viem...Poviem vám dačo, čo sa s hrôzou začalo a skončilo dobre. Počúvajte:

Na istých misiách celá obec sa vzorne vyspovedala, len jeden starček nie. Ani na kázne nechodil. Povrávalo sa o ňom, že nebol pri sviatosťoch, ako školu opustil. Mal sedemdesiatsedem rokov. A nechcel sa spovedať. Ale povedal som si, že mu nedám pokoja, kým sa nezmieri s Pánom Bohom. Skrýval sa predomnou, ale konečne som ho dochytil.

-Len prídte, baťko, nech vám dobre vykefujem kožuch!- hovorím mu. -Ak neprídete, nie ste chlap.- Milý starec sa mi chcel "vyšmeknúť". Pokúša sa vyrovnať si zhrbený chrbát a nájst dajakú výhovorku, ale nepodarilo sa mu ani jedno, ani druhé. Vraj príde inokedy, neskôr...

-Aké neskôr, baťko môj?- potlapkal som ho po pleci, ale tak chlapsky.

-Kto má už 77 rokov, nech nehovorí, že neskôr. Takí už nemajú neskôr! Márne výhovorky, len vy pekne prídte ešte dnes večer o ôsmej, keď už v kostole nik nebude. Čakám vás v poslednej spovedelnici. Taká tma tam bude ako v rohu, nik vás neuvidí. Len my dvaja tam budeme...No pravda, bude tam aj Pán Boh, ale... len sa nebojte, my dvaja si porozumieme. Teda dnes večer o ôsmej vás čakám!

-Čo robiť?- zastonal starček a slúbil, že príde.

Prišla ôsma hodina. Vstupujem do prázdneho kostola. Napínam si oči aj sluch, ale v tme nemôžem objaviť nikoho. Teda starček neprišiel! Nič na tom, azda ešte príde. Treba mu dopriať času. Kráčam pred hlavný oltár. Moje kroky sa tajomne ozývajú. O chvíľu počujem, ako sa otvorila kostolná brána. To je on...

Neisté kroky, hrmot stoličiek, pridusné zahrešenie, ešte raz akýsi buchot, potom už nič. Ba predsa ešte čosi - počujem, ako si ktosi odľahuje, ako keby v hrnčeku voda vrela. To je celkom iste on! Idem za ním, aby neušiel. Hľadám, šmátram. Čudné, že nikoho nevidím. Voľakto pred chvíľou prišiel a teraz by ho tu nebolo? Azda tu len nestraší! V kostole a strašiť, kto to kedy počul!

Zatajím dych, ani sa nehnem. Čakám, čakám, ale nikde nič. Iste sa mi to len zdalo! Starček ma oklamal, už nepríde. Padol som na kolená a modlil som sa, aby zvíťazila nad nim milosť. Ale, čo to znova? Ktosi zakašľal. Hlavu na to dám, že tu niekto je. Pristúpim ku spovedelnici a šmátram napravo i naľavo. Ale obe miesta sú prázdne. Kašeľ prestal a nepočuť ani fučanie. Nie som bojazlivý, ale viete, mráz mi prešiel po chrbte. Toto je už predsa len čudné. Na veži bije pol. Celkom blízko mňa niekto zašomre: "Dokedy budem ešte čakať toho misionára?" Už nepochybujem. To je môj starček. Ale kdeže je? Vtom prikročím k hlavným dverám spovedelnice, k tým, čo sú pre kňaza, prudko ich otvorím a koho nevidím? Milého starčeka! Veru, môj baťko sa uvelebil na kňazovo miesto, nohy si vystrel doširoka a čakal. Keď som ho objavil, ešte mi aj vytýkal: "Dost skoro chodíte! Keby sa mi tu tak dobre nesesedelo, už by som vám bol aj ušiel..."

Treba sa mi priznať, že v prvej chvíli mal som sto chutí vyobšívvať starčeka a odplatiť sa mu, že ma tak nastrašil. Ale som sa spamätal, že som Božím rybárom a že on je rybou, ktorú treba uloviť. -Čo s ním?- rozmýšľam. -Vysvetliť mu, že je na mojom mieste? Ešte sa zahanbí a naskutku mi ujde. To nie! Čo by ste urobili vy? Čo som ja urobil, iste nebolo podľa pravidiel a predpisov, no dúfam, že Pán Ježiš sa za to na mňa nenahneval. Pomyslel som si, že sviatosti sú pre ľudí a potom...

(Pokračovanie na str.10)

Spoveď na ruby

(dokončenie zo str.9)

A potom, keďže on zaujal moje miesto, neostalo mi iné, ako klaknúť si na jeho miesto. Aj modlitby pred spoveďou som sa pomodlil namiesto neho ja.

-A potom?

-Potom už nič. Ja som klačal. I on si klakol. Nebolo mu to však ľahko, keď bol na kňazovom mieste...Ale ako som predvídal, celkom dobre sme sa porozumeli. Len keď sme už vyšli z kostola, žaloval sa mi, ako sa mu trochu zle klačalo. Preto som mu poradil, aby sa druhý raz šiel spovedať do bočných dvier spovedelnice.

(Podľa časopisu *Posol Božského Srdca Ježišovho* - apríl 1943, str.111)
Redakcii Bartolomej poskytla

O.Bolfová

* * *

FARSKÁ KRONIKA

Od 20.3. do 19.4.1994 boli vo farnosti pokrstení:

Mária Gabajová, Zuzana Gréková, Monika Gettová, Natália Važanová, Denisa Tomášiková, Pavol-Roman Duda, Veronika Penzešová, Andrej Hamran, Ján Stajník, Lucia Vilímeková, Zuzana Paulíková, Stanislava Paulíková, Eva Astalošová, Zuzana Astalošová, Zuzana Súkeníková, Jan Darník, Róbert Michalovič, Daniel Šemnický, Radovan Dojčinovič, Denisa Jaurysová, Kevin -Pavel Dlabaj.

Od 20.3. do 19.4. prijali sviatosť manželstva:

Bohuslav Hrebeň a Ivana r.Zimneerová, Štefan Repka a Martina r.Ťažiarová, Jaroslav Kepič a Silvia r.Chlebinová, Jozef Kováčik a Anna r.Bišofová, Milan Švolík a Dana r.Záňová, Ing.Slavomír Kovalík a Eleonóra r.Kohútová, Milan Pružina a Tatiana r.Penteková, Stanislav Dolník a Ing. Adriana r.Kršková.

Spomienky na zosnulých k prvému výročiu smrti - Máj 1993:

Mária Mellová, Justína Nováková, Antónia Vajcíková, Jozef Zábojník, Rudolf Ziman, Ľubomír Turčány, Martin Mokrá, Ján Karaka.

Odpočinutie večné, daj im Pane...

Bola birmovka...

V nedeľu, 24.apríla 1994 sa na priestranstve pred Mariánskym kostolom vysluhovala sviatosť birmovania. Vyše 280 birmovancov ju prijalo z rúk diecézneho biskupa Mons.Rudolfa Baláža. Modlime sa teda aj za našich birmovancov, aby vedeli a dokázali využívať sedem darov Ducha Svätého, ktoré dostali.

-elp-

* * *

Nielen deťom

Milí kamaráti,
dnes celý deň rozmýšľam, či si mám vziať so sebou na prechádzku parkom dáždnik, alebo slnečné okuliare. Asi je to záhadou aj pre vás, nie? Mňa totiž to aprílové počasie už niekoľko týždňov figliarsky klame a vždy dopadnem tak, ako na obrázku. Vidíte? A teraz mám v ruke aj dáždnik a predsa som zase mokrý. A vy sa radšej doma v suchu zabavte s novými úlohami.

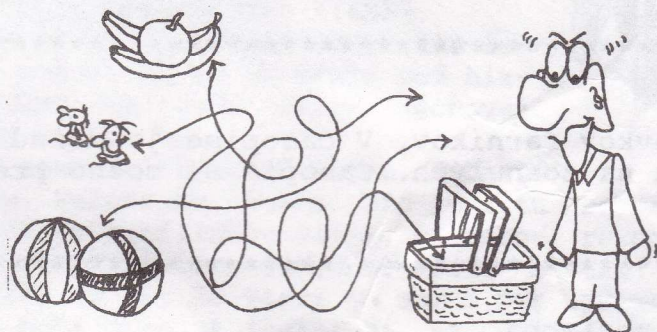
* 1.úloha :

Ktoré podobenstvá symbolizujú nasledujúce obrázky?

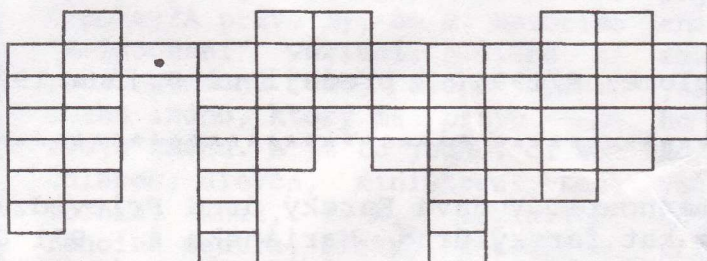

* 2.úloha:

Prečo sa zas hnevám? Iste to nie je pekné, máš pravdu, ale vysypal sa mi košíček a teraz to musím sám pozbierať. No ty asi nevieš, čo chcem zbierať, prezradí ti to cestička, ktorá vedie z košíčka. Už si zistil, či som vysypal lopty, ovocie, alebo myšky?

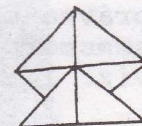

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

3.úloha:

Je tu takýto zaujímavý útvar. Pozorne si ho pozri a napíš mi, koľko obsahuje trojuholníkov!

4.úloha:

Vieš, ktorý svätý bol v treťom storočí najprv rímskym vojakom, neskôr preto, že pomáhal kresťanom bol mučený streľbou šípov a dobitý palicami až na smrť? Pomôže ti tajnička minihrebovky.

Legenda:

1. Pre Židov sviatočný deň.
2. Opak tmy.
3. Syn kráľa Dávida.
4. Číslo označujúce plnosť.
5. Kainov brat.
6. Matka Panny Márie.
7. Miesto, kde sa vychovávajú budúci kňazi.
8. Apoštol, ktorý nechcel uveriť v zmŕtvychvstanie Pána Ježiša.
9. Nástupca apoštolov.
10. Učeník zvolený lósom miesto Judáša.
11. Bol zachránený pred potopou.

Svoje odpovede mi posielajte do 10 dní spolu s celou adresou a vekom a nezbudnite na heslo Dr.Uško. Môžete pripojiť aj nové návrhy alebo želania. Už sa teším.

Váš kamarát

Dr.Ondrej Uško

Redakčne pripravuje M.Letavayová

kvíz

1. Čím sa stáva človek krstom?
2. Ako sa krstí?
3. Koľko dní je od Veľkej noci po Zoslanie Ducha Svätého?
4. Prečo uctieujeme Pannu Máriu a svätých?

KUPÓN-
kvíz
č.5/94 |
|--------------------------|

Stačí správne odpovedať na tri zo štyroch otázok. Odpovede pošlite do 10 dní na adresu redakcie. Odpovede, na ktorých nebude nalepený kupón, do losovania nezaradíme!!!

Výhry z čísla 4:

Správna odpoveď na osemsmerovku a na kvíz z čísla 4:

Osemsmerovka: *Kvetná nedeľa!*

Kvíz: 1.Evanjelium podľa Lukáša

2.Evanjelium podľa Jána

3.40 dní

4."Chváľme Boha", "Chváľme Pána",...

Výhercovia: Osemsmerovka: Ivana Bolfová, Ladislav Tomaj, Roman Tabaček

Kvíz: Jozef Bullo, Mária Bačová, Marek Borko

Deti: Alžbeta Dodoková, Slávka Blahová, Margita Haváčová

Redakcia výhercom srdečne blahoželá.

Oznamy redakcie:

Náš časopis tvoríme i z príspevkov farníkov. V časopise je možné uverejnenie blahoželaní a spomienok na zosnulých. Časopis si možno predplatiť.

V čísle 6/1994 okrem iného prinesieme:

- * históriu oltára vo farskom kostole
- * reportáž z Piaristickej školy Františka Hanáka v Prievidzi
- * rozhovor s P.Alojzom Orlickým
- a mnoho iných (zaujímavých) vecí

Čítajte Bartolomej 6/1994. V predaji už 5.júna 1994

Bartolomej- časopis prievidzskej farnosti. Vydáva Farský úrad Prievidza. Adresa redakcie: Bartolomej, Rím.kat.farský úrad Mariánska 4, 971 01 Prievidza. Tel.0862/228 01. Ročník II.,číslo 5, zv.11/12. Časopis nerozširuje PNS. Tlačí - Ofsetka. Do tlače zadané 27.4.1994. Číslo vyšlo 1.5.1994. Bartolomej 6/1994 vyjde 5.6.1994. Nevyžiadané rukopisy redakcia nevracia.